

Varuh narave

Skupina nevladnih organizacij za trajnostni razvoj, ki jo sestavljajo **Planinska zveza Slovenije**, **Ribiška zveza Slovenije**, **Lovska zveza Slovenije**, **Čebelarstva zveza Slovenije**, **Kinološka zveza Slovenije**, **Turistična zveza Slovenije** in **Zveza tabornikov Slovenije (ZTS)**, je podala predlog za ustanovitev varuha narave. Ta kot institut naj bi bil tudi del zakona o ohranjanju narave, torej naj bi skrbel za varovanje koristi narave, istočasno pa ne bi omejil dostopa do nje.

Mogoče bi bilo dobro, da bi obstajal varuh narave, kajti tisti, ki bi moral poskrbeti za varstvo narave, to pa je država (s svojim Zavodom za varstvo narave in drugimi institucijami), svoje ustavne naloge, za katero sicer dobi sredstva od davkoplačevalcev, ni izpolnil. Skrb za ohranjanje naravnega bogastva, ki je po ustavi (5. člen) naloga države, je zamenjala njena skrb za tiste, ki naravo uničujejo in pri tem vlečejo velike dobičke. Narava je zato vedno bolj uničena, v njej tečejo potoki krvi, pobije se stotisoče nedolžnih živali ...

Kaj je interes narave? Da vsi deli narave in s tem celotna narava živijo po zakonitostih narave. Torej da v njih ni ubijanja in uničevanja s strani ljudi, kajti ubijanje in uničevanje delov narave ni življenje, temveč smrt. Seveda pa interes narave po življenju ni v nasprotju z interesi ljudi, ki tudi imajo interes po življenju. Oba interesa se torej ne izključujeta. Življenje je vrednota tako ljudi kot

narave in njenih delov, na primer živali. Smrt je vrednota tistih, ki so proti naravi. In tudi proti ljudem. Takšnih pa je na žalost zelo veliko. Sistem lahko obstaja samo, če je vrednota življenje, in ne smrt. Seveda je tu mišljena nenaravna smrt.

Zato je absurdno, da se pri predlogu za ustanovitev varuha narave pojavljata dve organizaciji, ki sta v principu proti naravi in življenju, in sicer lovška in ribiška zveza. Lovci v Sloveniji s svojo lovsko dejavnostjo sejejo v naravi strah in trepet med živalmi, na leto pa pobijejo več kot 100.000 v naravi živčih nedolžnih živih bitij. Zaradi lova tečejo v naravi potoki krvi. Kako se lahko nekdo zavzema za varovanje narave, če jo sam na veliko uničuje? Podobno je pri ribičih. Tudi oni s svojo ribiško dejavnostjo sejejo strah in trepet med vodnimi organizmi in na leto mučijo ter pobijejo tisoče in tisoče rib. Tudi zaradi njih tečejo potoki krvi.

Dokazano je, da ima narava v sebi vse mehanizme, da lahko sama ureja naravno ravnovesje in posegi človeka niso potrebni. Ne samo da niso potrebni, so zelo škodljivi, kar dokazuje tudi sedanje stanje vedno bolj uničene narave. Tisti, ki uničuje dele narave in s tem celotno naravo, z varovanjem narave ne more imeti nič. Če bi postal varuh narave celo kakšen lovec ali ribič, bi to bil nož v srce narave.

VLADO BEGAN, Šmarje pri Jelšah